

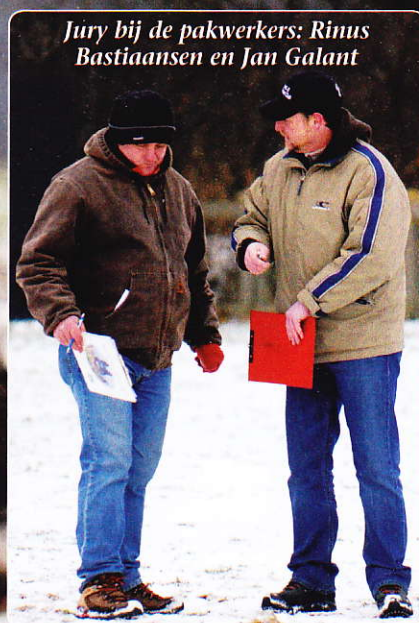
Vorbereiding tot en examen vo IPO in België op 13 februari

Het is intussen meer dan 20 jaar dat onze pakwerkers voor wedstrijden dienen gebrevetteerd te zijn. Ongeveer 5 jaar geleden hebben we eveneens het brevet van spoorlegger op wedstrijden verplicht gesteld. Dat dit noodzakelijk was, is in het verleden meermaals gebleken. Het is van het grootste belang dat onze spoorleggers in staat zijn om de keurmeester bij te staan wanneer een hond tijdens het speuren in de fout gaat. Het afluiten van een combinatie tijdens het speuren is steeds een heikel punt en als dit gebeurt zonder grondige reden, dan is het hek van de dam. Spoor perfect leggen volgens de regels van de kunst en bovendien in staat zijn om alles perfect terug te vinden, daar gaat het om. Het is trouwens een feit dat de verantwoordelijkheidszin van een spoorlegger minstens even groot, zo niet nog groter dient te zijn dan bij de pakwerker. Met hem valt of staat een wedstrijd. Immers de spoorlegger heeft de volle verantwoordelijkheid bij het speuren en staat zeer dikwijls alleen voor zijn taak. Van hem mag dus verwacht worden dat hij sporen uit legt zoals hij dit wenst te zien gebeuren op het moment dat hij zelf deelnemer is.

Guy Vermeulen

Jury bij de pakwerkers: Rinus Bastiaansen en Jan Galant

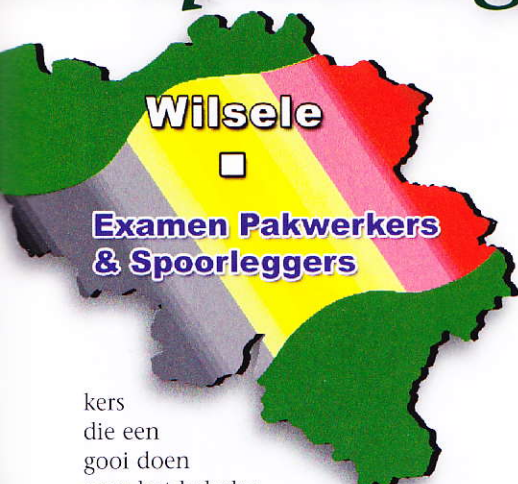
De mensen die zich aanbieden op de voorbereidingsdagen en het examen zijn meestal mensen die zelf met een hond werken en al jaren zelf speuren, heel dikwijls betreft het de instructeurs van onze africhtingclubs. Bij de meesten onder hen is het dus enkel een kwestie van de regeltjes onder de knie hebben, wat kan, moet en mag ik als spoorlegger inbrengen. Nochtans is het moeilijk-

ste de praktijk zelf. Het inschatten van de optimale indeling van de ter beschikking staande velden, het inschatten van de kwaliteit van het speurveld wat voor iedereen gelijk dient te zijn enz. Hij moet ervoor zorgen dat de belangrijke zaken, zoals hindernissen, grachten en greppels eventuele waterpartijen ed. mooi in kaart worden gebracht zodat de keurmeester niet voor verrassin-

gen komt te staan en op elk ogenblik de bijzonderheden van het spoor kent. Bijgevolg is de kwaliteit van onze spoorleggers zeker van belang voor het goede en faire verloop van onze proeven.

Dit jaar in zijn we te gast in Kringgroep 43, Schoonhoven-Ter Heide in de buurt van Leuven. Vijf spoorleggers en veertien pakwer-

or Spoorleggers en Pakwerkers

kers die een gooi doen naar het behalen van het brevet hebben zich aangemeld. Meestal is het net omgekeerd, veel spoorleggers en minder pakwerkers. Het zal dus een zeer drukke zaterdag 13 februari worden.

De pakwerkers die zich melden voor het brevet zijn stuk voor stuk jongens die al langer actief zijn als pakwerker binnen hun vereniging. Tijdens de voorbereidingsdagen worden zij dan in meer of mindere mate, hangt van de ervaring en aanwezige talenten af, gekneed tot wedstrijdpakwerker. Waar het meestal niet aan ontbreekt is ambitie, dit is bij de meesten van hen het geval omdat men al redelijk wat ambitie moet hebben om aan te vangen met de opleiding. Maar, wil men in een hondenkop kunnen kijken, dan moet men in het pak gewerkt hebben. Het inschatten van de karakter

Bart Dessers.

Christophe Vandeweijer.

kwaliteiten van een hond, zijn sterke en zijn zwakke punten opzoeken aanscherpen of verbeteren daar gaat het om. Kortom zijn prestaties gunstig beïnvloeden en hem brengen naar wedstrijd niveau.

Belangrijk onderdeel in deze tijd is uiteraard de sociale verantwoordelijkheid van onze pakwerkers. Zij moeten er over waken dat de honden die door hun handen gaan ondanks het verdedigingswerk sociaal in de omgang blijven. Geen scherpe honden afleveren maar honden die zelfvertrouwen uitstralen en onder alle omstandigheden aangenaam gezelschap zijn.

Tweede bijzondere aandachtspunt ligt hem zeker in het veilig werken zowel voor zichzelf als voor de, hedendaagse supersnelle honden. Samengevat, opbouwend werken, verantwoord en diervriendelijk te werk gaan, desnoods verantwoordelijkheid opnemen wanneer men meent dat een bepaalde hond niet aan de minimum te stellen eisen voldoet, diplomatisch waar nodig de eigenaars, geleiders informeren enz. een pakwerker moet dus niet alleen snel kunnen lopen en technisch begaafd zijn hij moet ook nog goed van de tongriem gesneden zijn. Kunnen verwoorden wat men ziet, wat men voelt en hoe men iets aanpakt, is niet iedereen gegeven.

Meestal wanneer ik de voorbereiding afwerk met de, doorgaans jonge,

mensen is mijn grootste voldoening het ontdekken van de witte raaf, vast stellen dat er opvolging is voor jongens zoals Bert Aerts, Patrick Letelier, Ronny Van den Berghe en ga zo maar door. Allemaal kerels waar het talent en het gevoel van afstraalde en wiens prestaties niet makkelijk te evenaren zijn. De groep waar we nu mee werken zijn op een paar uitzonderingen na jongeren die zich nog moeten waar maken in de praktijk. Het zal jaren duren vooraleer we de vergelijking met de groten kunnen maken.

Op naar de examendag

Het praktische examen wordt voorafgegaan door een theoretische vragenlijst betreffende de reglementen terzake. Dit blijkt voor geen van de kandidaten een onoverkomelijke hindernis te zijn en iedereen kan dus aantreden voor de praktijk.

Wat de spoorleggers betreft kunnen we kort zijn, de sneeuw werkt uiteraard in het voordeel van de spoorleggers. Het examen wordt door het sneeuwwitte tapijt net dat tikkeltje makkelijker wat de spoorleggers zelfzekerder maakt. Schetsen met herkenningspunten zijn door iedereen op een behoorlijke manier opgetekend zodat het uitwerken voor iedereen een fluitje van een cent werd.

Bij de pakwerkers gaat het er minder fraai aan toe. Tijdens de voorberei-

ding zeggen we honderd maal, let op voor de stokbelasting, op de juiste manier, op het juiste ogenblik en op de juiste plaats.

Maar het examen vangt aan en amnesie slaat toe. Te veel trainingsreflexen leiden er toe dat teveel of te weinig stokbelasting tests worden toegepast, afschamers komen dan weer voor omdat men net iets te laat, vergeten, of te vroeg is, onvoldoende krachtig gegeven of nog, te ongecontroleerd. Zenuwen spelen sommigen parten en dat betekent puntenverlies in de eindbeoordeling. De meesten van de niet geslaagde deelnemers gaan tevens in de fout voor wat betreft de trainingsreflexen, hulp bieden bij de vlucht, arm omhoog trekken bij de overvallen zodat nog slechts een buitdrift oefeningetje rest, achteruit werken tijdens het drijven, onvoldoende belasting bij het bewerken en stilstaan bij het afstand stellen terwijl de hond nog meters ver weg is. Je ziet ook dat de automatismen nog ontbreken, te veel denkwerk bij het drijven, waar plaats ik mijn voeten, waar plant ik de stokbelasting, waar moet ik neutraliseren etc etc. Bovendien is er dan nog de technische vaardigheid, het vermogen om ondanks de sneeuw vloeiend en vlot pakwerk op de grasmatten te toveren.

Tot slot moet alles dan nog gecoördineerd verlopen zodat het er vloeiend en zonder haperingen uit ziet. En dan zijn er natuurlijk de kapitale fouten die de veiligheid van hond en pakwerker in gevaar kunnen brengen. Een hond blokkeren betekent onherroepelijk out. Het aanlopen, opvangen en wegzetten van de hond op een vlotte manier en dan bovendien direct kunnen doorwerken is

voor sommigen nog te hoog gegrepen. Uiteindelijk gaat het hier om wedstrijd pakwerkers en mag men niet te tolerant zijn wanneer het om veiligheid aan komt. Als men alles op een rijtje zet dan moet je wel gek zijn om aan dergelijke testen deel te nemen. Maar dat is natuurlijk het mooie aan de stiel, motivatie en ambitie, daar ontbreekt het de jongens niet aan.

Was het dan allemaal kommer en kwel op dit examen?

Neen, uiteraard niet. De witte raaf waar ik telkens naar zoek, heb ik dit maal niet ontdekt, wel heb ik een aantal jongeren aan het werk gezien die een mooie toekomst als pakwerker in het verschiet hebben. Zo was er bijvoorbeeld Bart Dessers, dertig jaar oud en al heel wat ervaring. Groot soepel en sterk, niettegenstaande zijn lengte toch beweeglijk en laag en dreigend over de hond werkend. Goede belasting gevend en ondanks de sneeuw vlot drijvend. Goede correcte opvang en mooie doorzetting bij het afstand stellen, kortom zoals we het graag zien bij de aanvangers. Het zal echt niet veel tijd vergen vooraleer Bart op de grotere evenementen kan aan treden. Tegenpool van deze grote jongen, was Christophe Vandeweyer, een stuk jonger, geboren op 25 maart 1988. Klein van stuk maar geen grammetje vet en zeer bedreven. Ook hij liet heel beweeglijk en kordaat werk zien met een goed overzicht in de belangrijke fasen waar hij de hond bewerkte zoals het hoort. Nog enkele jaartjes ervaring opdoen een beetje aan kracht winnen en ook voor hem staat de grote poort open. De nestor van het gezelschap, Johan Van Looy, geboren in 1962, wat voor een begin-

Kevin Van Aerschot.

nende pakwerker toch niet van de jongste is brengt droog maar behoorlijk werk op de mat. Hij streeft dan wel geen grote carrière meer na maar als clubpakwerker zal hij zonder meer nog enorme diensten kunnen bewijzen aan zijn vereniging. Uiteindelijk luidt de balans 8 pakwerkers geslaagd en 6 niet geslaagd wat bij dit soort examens wel uitzonderlijk veel is te noemen. Het gaat hier toch om pakwerkers die reeds enkele jaren in hun vereniging werken en goed gemotiveerd zijn. Maar niet getreurd, de niet geslaagden op dit examen hebben wel recht op een herexamen in de praktijk. Tussen dit examen en het volgende liggen ten minste zes maanden zodat de zwakke kantjes nog kunnen worden weggewerkt en de sterke punten meer in de verf gezet.

De geslaagden wens ik veel succes in hun loopbaan en de minder gelukkigen kan ik enkel toe wensen dat zij karakter genoeg tonen om deze tegenzittende resultaten zo snel mogelijk te verwerken en door te trainen naar het volgende examen. Vanaf heden in het bezit van het brevet van spoorlegger: Nele Weber, Rudy Cleemput, Mark Leirs, Vandewaetere Patrick en Ludwig Deprez. De pakwerkers welke hun brevet uit de brand sleepen zijn: Bart Dessers, Christophe Vandeweyer, Johan Van Looy, Tom Maenen, Guy Vermeulen, Stefaan Van der Elst, Michel Schurgers en Robby De Keyser.

Tekst & foto's: Alfons Van den Bosch

Het 'Speurteam'.